

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 13. januara 2014. god.
br. ref.:RK536/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI107/13

Podnosilac

Hasan Salihu

Ocena ustavnosti presude Posebne komore Vrhovnog suda, SCEL-09-0001-C1060, od 25. marta 2010. god.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Hasan Salihu iz sela Bajčine, opština Podujevo.

Osporena odluka

2. Presuda Posebne komore Vrhovnog suda Kosova, SCEL-09-0001-C1060, od 25. marta 2010. god.

Pravni osnov

3. Član 113.7. Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), član 49 Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo, br. 03/L-121, od 15. januara 2009. god., (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovník).

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar zahteva je navodno pravo podnosioca zahteva da bude uključen u listu zaposlenih koji imaju pravo na jedan deo prihoda od privatizacije DP KNI "Ramiz Sadiku" Priština.

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 19. jula 2013. god., podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 5. avgusta 2013. god., predsednik je odlukom br. GJR. KI107/13, imenovao sudiju Altaya Suroya za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je odlukom br. KSH. KI107/13, imenovao veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Ivan Čukalović i Enver Hasani.
7. Dana 30. avgusta 2013. god., podnosilac zahteva je obavešten o registraciji zahteva. Istog dana, Posebna komora Vrhovnog suda je obaveštena o zahtevu (u daljem tekstu: Posebna komora).
8. Dana 21. oktobra 2013. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu u punom sastavu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica kao što se dokazuje iz dokumenata podnetih od strane podnosioca zahteva

9. Dana 2. aprila 2009. god., podnosilac zahteva je uložio žalbu Kosovskoj agenciji za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP), kojom je tražio da bude uključen u listu zaposlenih koji imaju pravo na deo prihoda od privatizacije DP KNI "Ramiz Sadiku" Priština.
10. Dana 5. maja 2009. god., KAP je obavestila Posebnu komoru da podnosilac zahteva nije pružio nikakav relevantan dokaz da je neprekidno bio u radnom odnosu u DP "Ramiz Sadiku" Priština i da u vreme privatizacije navedenog DP, odnosno 27. juna 2006. god., nije bio registrovan radnik DP. Štaviše, KAP je takođe obavestila Posebnu komoru da podnosilac zahteva nije uložio svoju žalbu KAP-u u roku određenom od strane Kosovske povereničke agencije (prethodnik KAP) 31. avgusta 2007. god.

11. U gorenavedenom odgovoru od 5. maja 2009. god., KAP je odgovorila Posebnoj komori: “... uzimajući u obzir činjenice koje je podneo žalilac (podnosilac zahteva) i nakon dodatnih istraga preduzetih od strane KAP, KAP smatra da navedene tvrdnje žalioaca ne potkrepljuju njegovu tužbu u skladu sa Uredbom UNMIK-a br. 2003/13, član 10, tačka 10.4.”
12. Posebna komora je nalogom SCEL-09-0001 tražila od podnosioca zahteva da jasno istakne zašto je uložio žalbu Posebnoj komori nakon isteka roka. Podnosilac zahteva je odgovorio na nalog, izjavljujući da je uložio zakasnelu žalbu, jer živi na selu gde poštanske pošiljke uvek kasne i da je obavešten u vezi sa objavljenom listom preko svojih komšija iz sela koji su otišli do kancelarije pošte gde su primili zakasnelu pošiljku.
13. Dana 25. marta 2010. god., Posebna komora je presudom SCEL-09-0001-C1060 odbila žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu.
14. Gorenavedenom presudom od 25. marta 2010. god., Posebna komora je konstatovala da je opravdanje podnosioca zahteva o podnošenju žalbe sa zakašnjenjem neosnovano i kao takvo se neće uzeti u obzir, jer zakon na snazi ne propisuje nikakvu obavezu da KAP obaveštava svakog zaposlenog, već samo objavljivanje liste u dnevnim novinama sa savetom o mogućnostima za podnošenje žalbe Posebnoj komori u roku od 20 dana.
15. Posebna komora je, takođe, u skladu sa članom 9.5. Uredbe UNMIK-a 2008/4, naglasila u pravnoj pouci da podnosilac zahteva može da uložiti žalbu protiv njene odluke u roku od trideset (30) dana Žalbenom veću Posebne komore od dana prijema odluke.

Zakon

“UREDBA BR. 2003/13
UNMIK/UREDBA/2003/13
9. maj 2003. god.*

*O PROMENI PRAVA KORIŠĆENJA NEPOKRETNE IMOVINE U
DRUŠTVENOJ SVOJINI*

*Član 10
PRAVA ZAPOSLENIH*

10.4 Za potrebe ovog Člana smatra se da zaposleni ima pravo na isplatu ako je takav zaposleni registrovan kao zaposleno lice pri društvenom preduzeću u vreme privatizacije i ako je ustanovljeno da je bilo na platnom spisku preduzeća najmanje tri odine. Ovaj zahtev ne sprečava zaposlene, koji tvrde da bi bilo tako registrovani i zaposleni da nisu bili predmet diskriminacije, da podnesu žalbu Posebnoj komori shodno stavu 10.6.

10.6 Na zahtev oštećenog ili oštećenih, žalbu u vezi sa spiskom zaposlenih koji, kako je utvrdila Agencija, imaju pravo na isplatu i u vezi sa

raspodelom sredstava sa zaštićenog računa i stava 10.5, razmatra Posebna komora shodno članu 4.1 (g) Uredbe 2002/13.

(a) *Žalba mora da bude podneta Posebnoj komori u roku od 20 dana od konačnog objavljivanja u medijima, shodno članu 10.3, spiska zaposlenih koji imaju pravo na isplatu od strane Agencije. Posebna komora razmatra bilo koju žalbu na prioritetoj osnovi i odlučuje o toj žalbi u roku od 40 dana od njenog podnošenja.*

Navodi podnosioca zahteva

16. Podnosilac zahteva tvrdi: *"... da je bio zaposlen u DP "Ramiz Sadiku" Priština još od 1981. god., dok su ga 28. februara 1990. god., srpske snage diskriminisale i udaljile sa posla."*
17. Podnosilac zahteva tvrdi da su povređena njegova prava garantovana Ustavom, jer nije uključen u listu zaposlenih koji imaju pravo na deo prihoda od privatizacije DP "Ramiz Sadiku" Priština. Podnosilac zahteva ne navodi povredu neke posebne ustavne odredbe.

Ocena prihvatljivosti

18. Kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom, Zakonom i dodatno obrazloženi Poslovníkom o radu.
19. U vezi sa zahtevom podnosioca, Sud se poziva na član 113.7. Ustava, koji predviđa:

"Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom".
20. Sud se poziva na član 47. Zakona, koji predviđa:

"Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva".
21. U ovom slučaju, Sud primećuje da je Posebna komora u skladu sa zakonom na snazi, pravnom poukom obavestila podnosioca zahteva o njegovim mogućnostima da uloži žalbu Žalbenom veću Posebne komore protiv odluke Sudskog veća Posebne komore.
22. Na osnovu podnetih dokumenata, Sud primećuje da podnosilac zahteva nije dostavio nijedan dokaz da je postupio prema pravnoj pouci Posebne komore i da je okončao pokrenuti sudski postupak, odnosno nije dokazao da je iscrpeo

sva pravna sredstva koja su predviđena članom 113.7. Ustava i članom 47. Zakona.

23. Obrazloženje o pravilu iscrpljenja je da pruži nadležnim organima, uključujući i sudove, mogućnost da spreče ili isprave navodne povrede Ustava. Pravilo se zasniva na pretpostavci da će pravni poredak Kosova obezbediti delotvorna pravna sredstva protiv povrede ustavnih prava. Ovo je važan aspekt supsidijarnog karaktera Ustava (vidi slučaj KI41/09, podnosilac zahteva AAB-RIINVEST D.O.O., Priština, rešenje o neprihvatljivosti od 21. januara 2010. god., i *mutatis mutandis*, vidi slučaj Selmouni protiv Francuske, br. 25 803/94, ESLJP, odluka od 28. jula 1999. god.).

24. Sud se poziva na član 49. Zakona, koji predviđa:

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta. Ukoliko se zahtev tiče nekog zakona, onda rok počinje da teče od dana stupanja na snagu istog“.

25. Sud se takođe poziva na pravilo 36. (1) b) Poslovnika, koji određuje:

“Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

[...]

b) samo ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva...”

26. U ovim okolnostima, Sud primećuje da je odluka koja se osporava od strane podnosioca zahteva od 25. maja 2010, dok je zahtev Sudu podnet dana 19. jula 2013. god., što znači da zahtev podnosioca nije u skladu sa članom 49. Zakona i pravilom 36. (1) b) Poslovnika, jer je podnet Sudu sa više od tri godine zakašnjenja.

27. Sud podseća da član 49. Zakona i pravilo 36. (1) b) Poslovnika, traže od podnosioca zahteva, da nakon iscrpljenja svih pravnih sredstava, budu obazrivi da zahteve podnesu Sudu u roku o četiri meseca od dana kada je primljena poslednja sudska odluka.

28. Proizilazi da je zahtev neblagovremen.

29. Shodno tome, zahtev treba da se odbaci kao neprihvatljiv, zbog neispunjenja uslova određenih članom 49. Zakona i pravilom 36. (1) b) Poslovnika o radu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova, u skladu sa članom 113.7. Ustava, članom 49. Zakona i pravilom 36. (1) b) Poslovnika o radu, dana 21. oktobra 2013. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani